

Е.

Е — пети тонъ, по старото азбучно наименование, и трети на основната тонова стълба — по сегашното: по нѣмското наименование = ми.

Ебелъ, Арнолдъ — Ebel, Arnold — вокаленъ компонистъ, род. 15 авг. 1883 въ Хайде (Холщайнъ), ученикъ на Висшата музикална школа и на Макс Брухъ въ Берлинъ, органистъ и хордиректоръ на разни църкви въ Берлинъ, отъ 1920 г. председател на тамошното „Tonkünstler-Verein“, а отъ 1922 диригентъ на Щайнфлуговия хоръ, компониралъ главно пѣсни — солови и хорови. (4 пѣсни за смѣсенъ хоръ, сопранъ соло и малъкъ оркестъръ 1932), балади, дуети, единъ „Реквиемъ“ за сопранъ-соло, хоръ и оркестъръ, клавирни нѣща и др.

Ебелъ, Хайнрихъ Карл — Ebell, Heinrich Karl — юристъ, но вдъхновенъ любителъ-музикантъ и плодотворителъ компонистъ, род. 30 дек. 1775 въ Ной-Рупинъ (Бранденбургъ), умр. 12 мартъ 1824 въ Опелнъ; покрай правнитъ науки, училъ и композиция при Райхардъ въ Берлинъ; 1801 капелмайсторъ въ Бреслау, отъ 1803 е на разни високи длъжности като правистъ; писалъ: симфонии, клавирни пиеси, 10 опери („Мелида“, „Празникътъ на любовта“ и др.), нѣколко меси и ораторията „Безсмъртие“.

Ебенщайнъ, Викторъ — Ebenstein, Viktor — пианистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 20 януар. 1888 въ Виена, ученикъ на Виенската консерватория (Лешетицки и Францъ Шмидтъ), дос. рн. отъ тамошния университетъ (съ дисертация при Гвидо Адлеръ — „Върху меситъ на Филипъ де Монте“), писалъ клавирна музика: етюди, фуги, тема съ вариации и др.

Ебервайнъ, Карл — Eberwein, Karl — братъ на долния, сжщо цигулковъ виртуозъ и компонистъ, род. 10 ноемв. 1786 въ Ваймаръ, умр. 2 мартъ 1868 с. т., ученикъ на Целтеръ въ Берлинъ, великохерцогски камервиртуозъ и музикадиректоръ въ Ваймаръ, писалъ: увертюри, концерти и дуети за цигулка, струнни квартети, кантати, пѣсни и три опери: „Леонора“, „Прециоза“ и „Гос-

подарски погледъ“. Е е билъ приятелъ на Гьоте и ръководителъ на неговия домашенъ оркестъръ.

Ебервайнъ, Трауготъ Максимилианъ — Eberwein, Traugott Maximilian — цигулковъ виртуозъ и плодотворителъ компонистъ, род. 27 окт. 1775 въ Ваймаръ, умр. 2 дек. 1831 въ Рудолфшадтъ, ученикъ на Кунце въ Франкфуртъ и Шикъ въ Майнцъ, по късно, при едно научно пътуване въ Швейцария и Италия, и на Фенароли въ Неаполъ по контрапунктъ; камермузика въ Рудолфшадтъ. Творби: симфонии, увертюри, пѣсни, кантати, псалми, една меса, нѣколко опери и оперети („Клавдина отъ вила бела“, „Освобождението Ерусалимъ“, „Фирдуси“ и др.).

Еберлинъ, Йоханъ Ернст — Eberlin, Johann Ernst — плодотворителъ църковенъ компонистъ, род. 27 мартъ 1702 въ Йетингенъ, умр. 21 юни 1762 въ Залцбургъ, дето отъ 1747 е билъ органистъ, и по късно капелмайсторъ на тамошния архиепископъ, писалъ множество меси (около 60) съ органъ и оркестъръ, мотети, фуги, кантати, псалми (43-ти съ оркестъръ), офертории, сонати, токати и органи творби — всичко отъ висока художествена стойностъ.

Еберлъ, Антонъ — Eberl, Anton — клавиръ-виртуозъ и компонистъ, род. 13 юни 1766 въ Виена, умр. 11 мартъ 1807 с. т., писалъ: симфонии, сонати, вариации и фантазии — за пиано, пѣсни и нѣколко опери („Циганката“, „Графъ Балдуинъ“ и др.). Е. е билъ приятелъ на Моцарта, и съ неговата вдовица е предприемалъ концертни пътувания изъ Германия, и даже нѣкой отъ неговитъ творби сж излѣзли подъ Моцартово име,

Еберс, Карлъ Фридрихъ — Ebers, Karl Friedrich — компонистъ, род. 25 мартъ 1770 въ Каселъ, умр. 9. IX. 1836 въ Берлинъ, диригентъ и капелмайсторъ (театраленъ) въ Шверинъ, Магдебургъ, Лайпцигъ и Б.-Пеща, писалъ: симфонии, увертюри и нѣколко опери („Бела и Фердинандъ“, „Еремитътъ отъ Форментара“ и др.) съ малка художествена цена, до като аранжирани му за